

ство-то си даже до Корея и Японско-то море на востокъ, и до Уралъ и Каспійско-то море на западъ. Покорилъ подъ себѣ царства 26, и смирилъ и самы Кинезы-ты толкова що одолжилъ царь-тъ имъ да стори миръ съсъ него и да го похвали като най праведенъ и челоувѣколюбивъ, ако и да былъ напротивъ, много лошевъ, злодѣецъ и неправеденъ. Близо до 300 години слѣдъ него, наслѣдници-ти му царствовали юще съ голѣма славъ, а слава-та имъ состояла въ разбойничества и грабежи. Най послѣ, раздори и несогласія влѣзли между народъ-тъ, споредъ кои-то онъ ся раздѣлилъ на двѣ различни и противны части, и така по луденни-ти Хюню, помагаемы отъ Кинезы-ты и отъ восточны-ты Татары, принудили, ок. 93 л. по Хр., сѣверны-ты да оставятъ ветхы-ты свои жилища, и да пойдѣтъ накъмъ-то западъ. Но гдѣ именно? Тука Дегинъ и некови-ти послѣдователи си загубвать пусулж-тѣ; мыслятъ само че вѣроятно отишли та ся населили къмъ изворы-ты на рѣкы-ты Обь и Иртишъ¹⁾, и прилагать че въ началѣ 2^о Вѣка, станжли и отъ тамъ дошли та ся населили, спорядъ одного, къмъ изворъ-тъ на рѣкѣ-тѣ Уралъ называемѣжъ отъ ветхо Ейкѣ въ земѣ-тѣ на Башкиры-ты, а спорядъ другыго, между Иртишъ, Уралъ, и Аральско-то Езеро, тамъ гдѣ-то живѣютъ днесъ Киргизити и отъ гдѣ-то пакъ въ 2-тѣ половинѣ на 4-тѣ вѣкѣ возставше минали рѣкѣ-тѣ Волгѣ, ударили, разбили и разпрѣсѣли перво Акациры-ты, а послѣ Аланы-ты, и ся населили на тѣхно мѣсто между Волгѣ, и Танаисъ, и ето какъ Унни-ти ся намѣрили на тѣя мѣста, гдѣто по горѣ видѣхмы че гы полагають почти сички-ти современни Гречески и Латински писатели²⁾.

¹⁾ Шафарикъ пише че народъ-тъ Хюню, былъ разбитъ отъ Кинезы-ты ок. 91 л. по Хр. и западенъ въ Киргизскы-ти степи между Иртиша и Аральско-то Езеро, гдѣ-то ся скиталъ еще въ 448 л. (Слав, древн. таможе.)

²⁾ Des Guignes hist. génér. des Huns etc. I. 1. pass.